

Молоде Життя

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА

Ч. 5—6 (123-4)

ТРАВЕНЬ-ЧЕРВЕНЬ

1955

СВ. ЮРІЙ ПАТРОН ПЛАСТУ

Св. Юрій походив зі шляхотської родини з Каппадокії у Малій Азії. Жив він при кінці третього століття після народження Христа. Тоді в Римі панував цар Діоклеціан і св. Юрій служив у римському війську, де відзначився великими лицарськими діями. Однак тому, що Юрій відважно признавався перед поганями до своєї християнської віри, згинув він мученичею смертю. Слава хороброго Християнського лицаря що відважно згинув за Христа, розійшлася по цілм тодішнім Християнським світі. Церква визнала його святым. Вже в середніх віках лицарі залюбки віддавалися в опіку св. Юрія — лицаря, а опісяя прийняли його за свого патрона.

Різні лицарські ордени прийняли назву і патронат св. Юрія, також увійшло в звичай, що всіх молоденьких хлопців, коли вони вступають в лицарський стан, пасовано на лицарів в імені св. Юрія. Йому також складали молоді лицарі присягу.

Почитання св. Юрія в українському народі має теж свою довголітню традицію. Від самих початків християнства на Україні св. Юрій став патроном українського лицарства — себто: княжих дружинників, потім козаків, які у своїх піснях співали: «Нам поможе св. Юр», а опісяя Січових Стрільців, що на своїх прапорах мали знам'я великого лицаря — св. Юрія.

Отак св. Юрій став праобразом лицарства, а патроном боротьби за найвищий ідеал народу: свободу і став символом боротьби проти зла — за добро.

Традиції Українського лицарства перейняв Пласт — організація української молоді і так як усі інші українські лицарі, пластуни плакають

культ св. Юрія. В Пласті цей культ св. Юрія є підкреслений в усіх точках пластового закону, що пр'яме у першій мірі до ідеалу — добра, служба Богові — як символів най-

Святий Юрій

вищого добра, служба батьківщині, як символу найвищого прямування народу, служба — ближнім, як символу практичного служення добром для ближніх.

Перед очима нас усіх пластунів стоїть чудова постать св. Юрія у блискучій зброї на білому коні, коли він довгим списом проколює страшного змія. Св. Юрій — це символ героїства й добра — що поробує зло і погане у постаті страшного змія.

А цей змій є в кожнім із нас. В кожній людині цей змій появляється в знеохоті працювати ідейно, ко-

ПЛАСТОВІ ДНІ ВЕСНИ В МЕТРО

ПОЛІТАНСЬКІЙ ОКРУЗІ НЬО ЙОРК

Як кожного року, так і в цій році, заходом пластових Станиць Метрополітанської округи Нью Йорк будуть в днях 28, 29, 30 травня 1955, на Пластовій Оселі в Іст Четгем ПЛАСТОВІ ДНІ ВЕСНИ, що їх р'вночасно пластова молодь зв'язує зі святкуванням св. Юрія — патрона Українського Пласту.

В глибоко закоріненім звичаї вітати весну серед природи, зі світлою візією лицаря на білому коні в борні з драконом, — плаєка пластова молодь тривалі цінності, що так поспідовно утверджуються в кожночаснім змаганні її до пластування, спортових, теренових і таборових змагань за перехідну чашу Днів Весни, що, практично, цього року відбудеться під канчем — «КИЇВ».

Для пластової молоді — це, з черги, ще одна перевірка пластової справності. Це скріплення серед природи пластової наснаги...

На цвітисті левади, до шумливих лісів і розсіяних сонцем полонин, на Пластові Дні Весни в Іст Четгем закликає всіх Пластунів і Пластунок Команда Днів Весни.

ли треба побороти більш трудної також у лівнізній та байдужності до ідеалів краси: добра.

Ми пластуни, як новітні українські лицарі мусимо за прикладом святого Юрія боротися зі всіма тими проявами зла в нашому особистому та організаційному — Пластовому життю. Як св. Юрій із злом, ми теж мусимо боротися з усіма тими проявами байдужности, знеохоти і лівнізства. Чому? Тому, що це є заповіт нашого великого і хороброго патрона і покровителя Пласту — Святого Юрія.

Ляля Савицька

ЗОЛОТОВЕРХИЙ КИЇВ

КИЇВ!... Саме це слово магічно діє на кожного українця! Це ж серце Української Землі, це Святе Місто української слави! Святий апостол Андрій Первозванний поставив хрест на Київських горах і його благословенство не загине, і церква його імені, височіючи над Києвом і Дніпром, „мов голуба закам'яніла мрія“ всякчасно віщує і „в добі негодій“ прийдешню благодать країни та древнім пурпурам столярного города. В віддалі днів уже рокочуть труби ВОСКРЕСІННЯ УКРАЇНИ! (М. Орест). Це місто, звідки ясне світло Христові Науки розійшлося по всьому східно-слов'янському світі. Це столиця могутньої Київської Русі-України з її славетними великими князями Володимиром Святим і Ярославом Мудрим. Свідок тих славних минулих часів є 900-літній храм святої Софії, велична святиня України і найдорогоцінша пам'ятка високого мистецтва старої України! І до наших часів „вічним сявом, прозора і легка, горить мозаїка Софії золотоканна“ (М. Бажан). Її не зруйнували хижі татарські орди, її не посміли знищити більшовики в часи масового руйнування українських святинь, заціліла вона з її величавою „Нерушимою Стіною“ і в огні та полум'ї другої світової війни:

„Хрестом прорізавши завісу дима,
В красі, яку ніщо не сокрушить,
Свята Софія, ясна й незрушима,
Росте легендою в блакить. — (Ю. Клен)

Величний храм, як символ невмирущості України, височіє над столицею Української Землі:

„Тавни тисячоліття — в Софії стрункій,
Що побідала, але ще аніше, ще вище
Вироста, як молитва, в блакить.“ —

(Є. Маланюк).

Зруйнований московськими ордами Андрія Боголюбського, а пізніше Татарами, Київ знову відродився і став центром культури і освіти за славних козацьких часів. Понад сто років тому Київ став центром українського національного відродження. Пааке слово Великого Кобзаря України знайшло найбільший відгук серед кирило-методіївців в столиці Української Землі. Шевченків спів, за свідченням Куліша, був для української тогочасної молоді „воістину гуком воскресної труби архангела. Коли говорено колинєбудь по-правді, що серце ожгло, що очі загорілись, що над чолом у чоловіка зазвітився полум'яний язик, то це було тоді в КИЄВІ“. В часи московського лихоліття на Україні Київ завжди був центром української національно-політичної боротьби. В роки Визвольної Революції „потужні ріки дзвону Лаври і Софії“ злилися з переможними звучками „золотого гомону“ воскресного дня України:

„Він був мов жрець сп'янілий від молитви
Над Київ, —
Який молиться за всю Україну —
Прекрасний Київ!“ — (П. Тичина).

Київ став центром відродженого державного життя, столицею Української Народної Республіки. Пізніше під московсько-советською окупацією Київ довгий час був осередком української національної культури, поки Москва не придумала її важним чоботом і не потопила в морі крові рештки української культурної самостійності, замучивши і знищивши кращих синів українського народу. В 30-х рр. більшовики зруйнували багато старовинних українських церков у Києві, величезні пам'ятники українського мистецтва й архітектури. Тоді видажено в повітря Золотоверхий Михайлівський Манастир, збудований в XI ст., і багато інших українських святинь. В 1941 році, відступаючи під тиском Німців, більшовики мінували Успенський Собор у Києво-Печерській Лаврі, і він, через злочинну байдужість німецького командування, був висаджений в повітря в листопаді 1941 року.

Київ сьогодні знову під владою окупантів, що провадять шалену русифікаційну політику і несамовито фальшують славу минувшину українського народу, а також і минувшину столиці України. Але пісня жалких часів нищення більшовиками та німецькими окупантами перлин української національної архітектури — величезних храмів великокірної та гетьмансько-козацької доби Києва приїде жадана хвилинка визволення, коли буде відновлена Українська Незалежна Держава і коли „над Києвом тріумфально замайорить жовтоблакитний прапор волі з маєстатичним тризубом“, і тоді, вірять О. Повстенко, „український народ розбудує свою чарівну столицю і увінчає її золотою короною, відбудувавши всі знищені архівтори — її золотобанні храми. І тим повернена буде Києву його давня традиційна назва ЗОЛОТОВЕРХОГО!“

СВІТОВЕ ДЖЕМБОРЕ СКАВТІВ У КАНАДІ

З Оттави повідомляють, що досі зголосилося до участі в цьогорічному скавтському Джемборє, яке відбудеться в місцевості Наєгра он де Лейк вже 8.400 скавтів з 34 країн. Провідники канадійського скавтіну думають, що це число переїде 10.000. З Канади зголосило свою участь вже 3.500 скавтів, із ЗДА 1.500, з Європи, Південної Америки й Азії — 3.400 і навіть сім скавтів з острова Формоза. Джемборє починається 18. серпня ц.р. і буде тривати 10 днів.

Пам'ятник Тарасові Шевченкові в Києві

Мал. В. Висоцький

ЗАСНОВНИКА УКРАЇНСЬКОГО
ПЛАСТУ ДО ГОЛОВНОЇ
ПЛАСТОВОЇ БУЛАВИ

Юрій Дараган

КИЇВ

Над містом в темряві — вогнистий хрест.
Знявся догори, як сиво пожежі,
вечірніх ліхтарів протест —
що ніч загарбала барнисті межі,
схлидла день за виднокруг, за Брест...
Над містом в темряві вогнистий хрест.

Вогнистий хрест, накреслений над містом,
оповідає всім, що ні, не вимер
наш слашій ріді! Людських осель намістом
керує дотепер Великий Володимир.
І в небі символом яскравим і вогнистим
палає хрест, накреслений над містом.

Павло Филиппович

КИЇВ

Не до тебе пливли скандинавські герої
бойовими човнами розкинувши стан.
Ні вінками Атен, ні руйнами Трої
не прославив тебе чужоземний Боян.

Хто поверить словам, що Андрій Перво-
званий [званий
В темну безвість квів одійшли каравани
ватажків степових та азійських владик.

Що владарів козишніх потіліз клеїюди!
І на схід, і на південь твій раб мандрував—
чуєш, там в даліні велетенські заводи
існу долю кують, іше сивоє славі!

На майданах твоїх рік за роком конає.
Помілдла ріка, вал зривняєся — осів,
але пісня летить у поля, у безкраї,
наче ластівка з теплих країв.

Микола Філянський

КИЇВ

Ще скарб квів — не ввесь прожито,
Ще видно кін козишніх дй
І тавро днів Твоїх не змито
В останках „камєно і мрій“.
Хай на нових Твоїх оселях
Краса — без рідної кавни,
Хай перед генієм Растелді
Юрба не хлиять голови;
Хай степ, в буденний сум вовитий
Скував натовлені уста,
І шдах святинь твоїх, Славуто,
Тернями ввесь позароста, —
В час невдомий, час нежданний,
Ти знов розікмиш свій язик...
Надхненним словом осянний
Колієс, недаром Первозваний
Зоро землі Твоїй прорик.

Євген Фомін

ЗОЛОТІ ВОРОТА

Німа, похлидена стіна
стоїть на пагорбі крутому,
невом застигла давнина
важно в образі сумному.
Над нею сон і янч стоїть...

А поруч піснєво живою
фоніта, не значючі спокою,
про весні й радощі шумить.

Леонід Полтава

СОФІЯ

Софіє, золота Софіє!
Мій восковіючий садів
Ти — значє крила лебедів,
Що над землею віють;

На братню зустріч, не прощання;
Як мисль, висока і дивна;
Ти — над слетітним вєх дорог,
Ти — межі нас, у нас, над нами,
Людськими пружини руками
Для нас тебе водвизгнув Бог!

Андрій Гарасевич

КИЇВ

Васє хмари котять піанійний туман,
дівалот бридлами на древне місто,
Помєржа дохот догорілих бань
і буря б'є сухим осінім лістом.

Пустіло сонце кров руду із хмар,
і потонуло, кануло в безвісті.
На сконї дня ростє грізний кажан,
че — розправляє тії крил Мефісто.

Під ним у муках корчиться Дніпро,
і вєє степ голодною хутою.
На твоїх брукках знов чорніє кров,
голодна смерть нечутною рукою
спієня людей...

Під мурами, під тном,
там тії йдуть, з бласкучими очима.

Микола Щербак

ХРЕЩАТК

Тут вічність гомонить. З іман квів
Займає слава сокодині крила!..
Тут Кий ходив, Богдан подум'янів,
Тут Симоно земля благословіла

На бій за Волю!

Як стрімка ріка,
Що ген, вилузу, шумить у бурелі,
Тут плив народ — о, хилде гомілка! —
До брам, до світла древної Софії!..

Хрещатику! Було, не раз, не раз
Ти вєсь здригався, сповнений тривоги
Ти скреготав від гніву і образ,
Куди чужинця забруднілі ноги

Постій, 30. квітня 1955 р.
„Коли вичитую і зачуваю, яку велику працю Ви, Шановні Члени Головної Пластової Булави, вкладаете в те, щоб пластові ідеали закріпилися в душах української молоді і коли здіюжу за радісними успіхами тіїє Вашої праці, не можу вдовольнитися лише самим німим подивом і не висловити Вам усім разом і кожному (кожній) зокрема гарячої подяки за все, що Ви, Шановні Друзі, зробили для розвитку Пластової Улади і для збереження чистоти пластової ідеї в таких важких умовах. Дозвольте зі святом нашого Патрона побажати Вам від мене кріпкого здоров'я, неослабної енергії і дальшого тривалого захоплення, щоб могли Ви продовжувати Ваш неочінений для нас труд.

СКОБ
ДРОТ

Тобі давни грудн...
У вогних
Ти сплав іскри, сповелілий камінь,
А потім знов у музиці, в піснях
Кірмав потоком, поривавсь думками

Туди, до чистих, до Дніпрових вод,
Де Кияв з хрестом, на сніні верхорічч.
І знов по брукках крокував народ
До берегів свободного безміря!..

Хрещатику! У клекогії квів
Тебе Країна кров'ю охрестила! —
Щоб ти гримів, щоб ти сів і цвів,
Щоб слава в небо підіймала крила!

Головна вулиця Києва — Хрещатик

Мал. В. Висоцький

ПРОБУДЖЕННЯ ЛІСУ В УКРАЇНІ

Ви знаєте північний міг про Пробудження Весни:

— Зачаровану дівчину пробуджує цілунком молодий Вітязь. Вона й цілий її сонний двір зривається до нового радісного й буйного життя.

— На Півночі і в горах весна зазіпається — довго лежить збитою кригою сніг — на вітху лещетарям, — давно держить зима в ледових оковах приспану землю.

Та зате весняна переміна приходить незвичайно нагаю: горячий цілунком соняшних променів пробуджує й запліднює замерзлу землю і вона вмить оживає у всій своїй обновленій розкішній красі.

— Стомлена довгою, понурою й жорстокою зимою людина Півночі вітає Воскресення Весни як радісне свято.

— Чи старалися ви коли відчутти й зрозуміти наші Веснянки й Гагілки?

— Чи схопили ви коли це первісне радісне почування спільноти наших Предків з оживаючою Природою?

— Бо треба вам знати, що пробудження Весни — це ще й тепер велика радість для нашого села. Воно разом з усією Природою пробуджується до нового життя і праці.

Ми — молоді — також святкували вчорашнє Свята Весни, — свят-

кувати будемо їх далі, хоч може й інакше.

— Пробудження лісу — це велика симфонія творчої сили Сонця. Кожна рослина, — кожний корч й дерево хвитають жадібно світло Сонця, боряться на смерть й життя за кожну несхожиму дрібну в'язку життєдайних променів, а здобувши цей безцінний скарб — перемінують його в живучу творчу силу.

— На дні темного, густого ліса ростуть рослини, які цілий рік не бачать сонця. Живуть вони наче в темниці і ця дрібка світла, що доходить до них через густий дах ліса, не вистарчає їм до життя. Вони то розвиваються і зацвітають перші, — користають з цього, що високи дерева ще не розвинули ліста. Хватають жадібно кожний світляний атом, перемінують його в творчу енергію, витягають нею з землі життєдатні соки та громадять їх в грубих коріннях, щоб потім ними ошадно господарювати цілий рік.

— Перецвітають вони скоро — за ними розвиваються корчі, а далі й дерева.

— Пучнявють бруньки на березах й осиках, — березові гаї рожевють тепер здалека ніжним відтінком віття — далі зацвітають ніжними, наче коронковими базями.

— Іва й лозина виглядають, як казкові дерева покриті срібним та золотим квітом.

— Лісні яблінки й груші покриті білорожевим снігом.

— На межах розцвітає тернина цвітом, що більший від раннього інею і тому то, за народною пого-

віркою, вертаються тоді холодні вітри й приносять нічні приморозки такі грізні для садівниці та молодих деревце.

— Сосни, ялиці й смереки обвішані зелено-жовтими шишками цвітів.

Останніми зацвітають дуби: ці мугчкі лісові велетні не забули ще прадідних часів, як на землях були відновлені полудневі ліси, в яких мугчгли вони цілий рік не скидати лість й не боятися морозу. Вони з давньої привички задержують пожовкле лістя на гадузях аж до ранньої весни а квіт свій ніжний та дрібний бояться виставити на приморозки ранньої весни, — ждуть з ним аж до травня.

— По квітах розвивається лістя. Воно уставляється в кожного дерева так, щоб бодай дрібка соняшного світла для кожного листочка припала і творить так чудово згармонізовану „листяну мозаїку“.

— Поміж деревами й на лісних полянах зелене трава, переткана весняними квітами, появляються перші гриби й порости.

Разом з рістною пробуджуються до життя комахи та увесь цей безчислений світ дрібних звірат і животин.

— Ліс починає новий круг життя. Все, що в нім живе, починає боротись, а в цім одиничнім завзятім змаганні творить чудову спільну гармонію замкненого для себе світу.

ПОШРИЙТЕ

„МОЛОДЕ ЖИТТЯ“

МІЖ УКРАЇНСЬКИМ ЮНАЦТВОМ!

З ВОДНО-МАНДРІВНОГО ТАБОРУ „БУРЛАКІВ“ В АЛЬГОНКВІН ПАРКУ В ЛІПНІ 1954

Монтують решітку на речі

фото: Р. Водчук

Вчаться носити кену

ДВА ДНІ В ДІБРОВІ

Надворі вже темніло, а ми все ще сиділи й чекали на авто, що мали нас завезти назад до Дітройти. Всі сиділи на спакованих наплевничках, сиділи тихо і майже непорушно, дивлячись у вікно на смереки і сосни, з яких спавдав сніг і на льодом закуте озеро вдовалин.

Як скоро проминула дводенна прогулька, майже як сон. Здається, ось недавно ми приїхали на Діброву, відчитали наказ, заспівали гимн і розтаборилися. Нас стрінули самі вночі: нагріта хата, електричне світло, ну і... навіть лазничка. А потім досліджування Діброви. Ішли ми малими групами, співали і бавилися снігом. Понад нами чисте, синє небо. Соняшні промені відбиваються різними барвами на білому снігу, що мінився мільйонами іскор мов мільйони кришталів. Зелені смереки і сосни довкола хати здавалися велетнями, що сторожать малу хатину, прикриту снігом. Повівав легкий вітерець і обиснав нас срібlistим сніговим пилком.

А потім були гутірки, гутірки і щераз гутірки. Хоч які вони були цікаві і як вміло подавані, то ми все поглядали крізь вікно на снігом покриту землю і лісок, що манили нас більше, ніж порушені справи.

Чи ж не цікаво було вбирати ялинку? Таку правдиву, що перед хвилиною тільки росла в лісі? Напевно так!

Коли ялинка вже блистіла свічками, ми стали колядувати, розповідати про різдвняні звичаї та легенди. Ми не могли опертись спокуюсі заколядувати комусь під вікном так, як це бувало в Україні і пішли колядувати управителеві Діброви.

Ніч була безмісячна, але де-не-де на оксамитному небі мерехтіли маленькі зірочки. Повітря свіже, холодне, зимове. Всі співали, сміялися, обкидалися снігом. А під вікном хати управителя ми стали і в один голос заспівали „Бог Предвдчий”. Потім пішли другі коляди і щедрівки.

Верталися всі веселі і раді, хоч надворі падав легкий дощ і було темно, хоч око виколло.

Та найцікавіше було по молитві. Всі пішли митися, а потім до ліжок спати. Але хто міг спати, коли цілий день нас пестило свіже зимове повітря. Всі комусь було надто гомілки: співали, сміялися, а пізніше полпили страшні історії про духів. Стало так гамірно, що здавалося,

ПРО ПШЕНИЧНЕ ЗЕРНО

Пшениця — одна з найстародавніх культур. Вона мала велике поширення ще за багато тисяч років до нашої ери.

Зовсім недавно в Туркменії, у південній частині пустелі ара-Кум археолог А. Марушенко, розкопуючи поселення п'ятого тисячоліття до нашої ери, знайшов сліди культури пшениці та ячменю.

Дуже цікаві знахідки зробив археолог Бібіков на Березі Дністра в селищі Лука Врублевська, поблизу міста Кам'янець-Подільський. Тут знайдено залишки мотикового землеробства, які відносяться до четвертого тисячоліття до нашої ери. Особливо цікавими є знайдені при розкопках статуєтки жінок. Вони виплінені з глини, змішаної із зернами пшениці.

от-от стіни розпадутся. Тоді хтось постукав у стіну. Всі притихли. Хто це? Зв'язкова? Впорядниці? Але ні, вони не могли бути. Це певно... дух!

Час минав швидко! Перша по півночі. Хто на стійку, а хто спати.

Рано всі ледве очі протерли. І, як звичайно, зачали знову... гутірки. Але що робити? Табір зачав жити. Тепер і Чайка влаштувала гу тірку про 900-ліття смерті Ярослава Мудрого. Гутірка була цікава і добра (Ще б ні?). Але, що робити і як гутірити, коли кожному привиджуються подушка й ковдра.

Проходить день. Гутірка за гутіркою, а потім усі пішли над озеро. Тут стріяли із правдивої рушниці. Не всі могли поціліти вказане місце, а дехто не мав щастя навіть потримати рушницю в своїх руках.

По обіді ми дальше розповідали собі про духів, але й тепер не обійшлося без гутірки. Не то що ми не любимо гутірок, або що, але... тут загуділо авто, всі зірвалися й побігли до сіней. Незадовго ми посідали в авто і рушили додома. Всі три гуртки: Проліски, Веселка і Чайка в супроводі зв'язкової й однієї впорядниці мали тільки одне бажання: знову вернутися до цієї чудової Діброви і провести таких гарних два дні, як оті, що їх ми тепер провели.

Надворі падав сніг і мінився мільйонами іскор у світлах широкого міста, що з великою скорістю пішло нам назустріч.

В ухах все ще бриніли слова виховниці про пластовий гурток. Малий гурт однолітків і однодумців, а скільки може він зробити, цей гурток, коли він в правду пластовий.

пл. учасниця **Тетяна Рогатинська**

З ВОДНО-МАНДРИВНОГО ТАБОРУ „БУРЛАКІВ” В АЛЬГОНКВІН ПАРКУ В ЛИПНІ 1954

Переправляються через греблю

фото: Р. Вольук

Причалиють до берега

ЧОМУ ШПИЛЬКОВІ ДЕРЕВА НЕ БОЯТЬСЯ МОРОЗІВ

Серед рослин є холодостійкі форми, здатні витримати сильне зниження температури. До них належать і всім відомі хвойні дерева.

Ця здатність пояснюється тим, що в квітках хвойних дерев є ефірні масла і смоли, які захищають протоплазму від виморожування води.

Дослідження вчених показали, що голки ялини, сосон та інших хвойних дерев мають властивість відбивати інфрачервоної (теплової) променевої сонця, залежно від пори року ця властивість міняється.

Влітку голки хвойних дерев відбивають більшу частину теплових променів, захищаючи себе таким чином від надто сильної жару. І навпаки: взимку більша частина інфрачервоних променів поглинається.

Отже, завдяки здатності вловлювати тепло в холодну пору року голки захищаються живими, незважаючи навіть на сильні морози.

РОСЛИНА-СМОЛОСКИП

В посушливих областях Східної Європи і в деяких місцях Азії ростуть гарні кущі з пуруровими, а іноді білими квітами, що звуться ясеніць. Рослина цікава тим, що виділяє запахне летуче масло. В спеку масло інтенсивно випаровується. Пари його легко загоряються. Кількість парів особливо велика біля стебла, і якщо до нього піднести запалений сірник — спалахне яскраве червонисте полум'я, що надає смолоскип.

ТРОЯНДА „ХАМЕЛЕОН”

В Японії росте дуже цікавий сорт троянди, який називають хамелеоном. Цю квітку назвали так тому, що вона має властивість міняти колір, залежно від зовнішніх обставин. На світлі вона червона, в тіні стає білою, надовечір троянда „хамелеон” набирає блакитного забарвлення, потім блідопорожевого і, нарешті, вночі вона стає восково-білою.

Якщо таку троянду перенести з темного приміщення на світло, то вона з білої швидко перетворюється в яскраво-червону.

Багатоілюстрований збірник статей в. н.

25-річчя Новацького Руху

1924-1949

можна набувати в ціні по 1.— дол.

у А. Юзенів

273 Іст 3-та вулиця Нью Йорк 9, Н.П.

П'ЯТА РІЧНИЦЯ ГУРТКА „РИСЬ”

Дня 29 січня 1955 р. у пластовій домівці в Нью Йорку відбулася вечірка з нагоди 5-річчя існування гуртка „РИСЬ” з кур. УПЮ ім. гетьмана „Івана Мазепи”. З того гуртка „Рись” вийшла більшість старших гуртків нашого куреня. Це була вже друга з черги імпреза, яку влаштовував гурток. На забаві мала свій перший виступ оркестра, яка складалася з членів 3-го куреня.

Гурток „Рись” був заснований при кінці 1949 р. Тоді в склад гуртка входили юнаки різного віку, ті, що жили на терені міста Нью Йорку. З часом, як число членів зросло, гурток розділено на два. Гурток „Рись” почав свою працю, підготовуючи своїх членів до першої пластової проби. Тоді впорядником гуртка був ст. пл. О. Штешич.

Влітку 1951 р. на пластовій зустрічі в Дінсі гурток відсвяткував своє перше свято. Вихаєв тоді „Рись” в цілості. Першого дня пообіді ми дістали такий наказ: „Вночі відбудеться гурткове свято. Гурток „Рись” має викрастися з табору вночі о год. 12:30. Іти в сторону лісу і шукати за ватрою. В околиці ватри має бути схований прапорець, що його гурток має віднайти. І так відбулося вночі наше свято, на яким були присутні зв'язковий, впорядник і члени гуртка. Цілий гурток на жаль на святі не був, бо воно відбулося далеко від місця зустрічі і через стійку перекарстись було не легко. Один з наших прийшов до табору аж над раном. Він оповідав,

що заліз на якісь дроти, роздер штани, на нього почав гавкати пес, в хаті заблисло світло, і він ледве втік від того фермера, що зав'язав йому ті штани „полатати”.

Незабаром трьох найстарших членів залишило гурток і створило новий від назвою „Лев”. При кінці то року самого року більшість членів гуртка „Рись” здала першу пробу. До гуртка далі напливали члени і скоро знову три члени були засновниками нового гуртка „Орел”. 1952 року майже цілий гурток брав участь у юнацькому таборі „КОРСУНЬ” в Норрорсбергу, де члени здавали практично другу пл. пробу. А вернувшись до Нью Йорку були іменовані розвідниками. Кількох створило новий гурток „Чорні пантери”. На початку 1953 р. впорядником став ст. пл. Т. Новосівський. З його допомогою гурток підготував кілька добрих точок на Свято Весни. На жаль на святі веселої ватри не було. Та підготовка не пішла на марно, бо того року на юнацькому таборі в Іст Четгем, за ініціативою членів гуртка „Рись” гурток розвідників „Вовкулак”, бавив цими точками гостей і таборників.

В наступному році члени гуртка знову брали участь в юнацькому таборі „Маківка” в Іст Четгем. Вони цілий час беруть участь у праці куреня, а дехо з них є виховниками новацьких роїв.

В нашій виховній праці були нам допоміжні довголітні зв'язкові пл. сен. В. Бакаєць і пл. сен. М. Василік

Учасники і булава українського пластового вишкільного табору в Інглеборн, Австралія 1954/55

3 ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

КРАЄВА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ У ВІННІПЕГУ

Краєва Пластова Старшина Канади вирішила влаштувати візиту цього року Краєву Пластову Зустріч в околиці Вінніпегу, де будуть відбуватися вишкільні пластові табори Вінніпезької Станції, яка й буде господарем Зустрічі. Зустріч проходить під встановленим для цього року гаслом: Київ — столиця України. Підготовка й гарне відбуття Зустрічі буде не тільки доцільним одностоповою пластовою молоді з українським вічним містом, але й нагодою збагатити своє духовне життя, оповане на великій спадщині славного минулого.

ПЛАСТОВА ГРУПА В ГАМІЛТОНІ

Після деякого послаблення діяльності пластової групи в Гамільтоні, (Онтаріо, Канада), спричиненого відпливом пластового активу до Торонта, пластаве життя в Гамільтоні починає знову не тільки розвиватися, але й набирати розмаху. Сьогодні гамільтонська група нараховує 58 членів, в тому 28 новачків, 16 юнацтва, 11 старших пластунів і 3 сениори. Група планує відбутися цього літа свої табори самостійно. В перших місяцях цього року пластові заївняття групи відбувалися під гаслом Києва і пластова молодь вивчала історію української столиці, її пам'ятки й архітектуру. При групі існує гурток юнаків „Беркут“, який цікавиться літун-

та впорядники ст. пл. М. Титла і пл. сен. Чукурин, який старіється завершити працю над членами нашого гуртка, за що йому і його попередникам ми дуже вдячні. Тепер гурток начисяє шість членів, з яких один є скобом, а решта розвідниками.

Пл. Скоб Нестор Базарко

Збірка в таборі пластунок-юначок „Калиновий цвіт” у Грефтоні, Онт., Канада (серпень 1954)

ством і працює над моделями літаків. Групу очолюють пл. сен. М. Бучок, ст. пл. Рубашевський і ст. плака Г. Яворська. Їм допомагає пл. сен. М. Плавюк, станиций Монреалу, що поселився тепер у Гамільтоні.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ КВОМ-У У ВЕЛ. БРИТАНІЇ

В днях 8-9 квітня 1955 року відбулися в Лондоні з'їзди з черги Загальні Річні Збори КВОМ-у. До пластового проводу на Вел. Британію на наступну каденцію обрано: О. Марченко — голова, Л. Назарук — перший заступник, О. Пендюк — другий заступник, О. Парашак — секретар, Р. Дубіль — скарбник, М. Курпіта — господар. До ревізійної комісії увійшли: Др Шух, інж. пл. сен. др А. Гарасимович. Перший заступник голови є водночас референтом чоловічих частин, другий заступник — референтом жіночих частин.

УКРАЇНЬКА ОСЕЛЯ „ДІБРОВА” КОЛО ДІТРОЙТУ

З ініціативи Пласту і при фаховій підтримці Т-ва Українських Інженерів відділ Дітройт, як теж при матеріальних спроможностях, що їх створила Кредитова Спілка „Самопоміч”, група осіб закупила фарму, назвала її „Діброва” і оформилась під тою назвою як недоходова корпорація. Фарма має 120 акрів, з чого 40 акрів озера і лежить поміж двома державними парками. На західному березі озера намічено ок. 90 парцел, величини 1/7 до 1/2 акра, в цінах від 500 до 2.000 дол. Східний беріг озера має два призначення. В південній частині передбачено віддати даром Пластові 40 акрів землі з доступом до озера і цим словенце буде суттєве завдання: українська молодь дістане для себе оселю серед буйної природи в віддаленні всього 40 миль від Дітройту. В північній частині призначено поверх 30 акрів для громадського парку.

Мокрі, босі і голодні пластуни з гуртка „Тирса” (Торонто) під час прогулянки

ВЕЛИКОДНІЙ ЯРМАРОК В НЮ ЙОРКУ

Чи знаєте, звідки ньюйоркські юначки беруть гроші на пл. виряд? Отож, вони двічі кожного року улаштовують пластові ярмарки у пл. домівці. Перед Великоднем і перед Різдом. Так 10. квітня ц. р. відбувся великодній ярмарок.

В домівці рух, совають столими, накривають столи скатертями, але всієї бунчужна Віра рішає, що все вже готове, і гуртки починають заманювати до своїх столиків покупців. Та не дуже й треба їх заманювати, бо вишвилені серветки, рушники, писанки, тісточка та й образи (все своєї роботи) дійсно дуже гарні і дешеві. Біда тільки в тому, що в домівці майже самі пластуни, а гостей з гіршими мало. Але і так столики порожніють. Коло полудня починається програма „Ярмарок у Києві”, підготовлена разом з юначками з 2-ого Куреня ім. Лесі Українки пл. уч. Мартою Ж. „Ярмарок у Києві” — це стародавній ярмаркова інтермедія і впровадила вона всім у веселій ярмарковий настрої. Після інтермедії знову відбувалося купування й оглядання. Один з гуртків мав навіть маленького котика на льотерію. Але ніхто його не виграв і прийшлося подарувати його одному з братчиків.

А коли вже гості розійшлися і дижурні знали мітлами жажливу куряну, скарбники по кутках перераховували заробіток. Будемо мати на лопатку, буде і на шатро...

Муха-Верх.

Зложені пожертви на пресовий фонд допомагають нам у великій мірі видавати „Молоде Життя” й „Готуєсь” правильно і безперервно.

„НА ВИСОЧИНИ, ДО ЗІР...“

„У мандри, у мандри, ходім, юні друзі,
Зі співом веселим бадьорим!
До гір, що сніються на обрізкуз’яї,
В широкі, розлогі простори...“

Наші юні серця бились скоріш від коліс ніоборського автобуса, що ним ми їхали на — ПЕРШИЙ МАНДРИВНИЙ ТАБІР ЮНАКІВ, на американському континенті в Адрондаку.

Нас було тринадцять усіх разом з проводом табору. Провід табору складався: Командант — ст. пл. Ю. Ференцевич „Цюха“, Бунчужий — ст. пл. Куріло „Пулюс“, Писар — ст. пл. Ю. Крижанівський. Учасники табору: Білоус Орест, Гірняк Тарас, Ключас Константи, Ключас Олег, Навроцький Андрій, Подоляк Богдан, Самійленко Олег, Свинтух Володимир та Шевченко Віктор.

Але ця тринадцятка, всупереч усім повір’ям, була дуже щасливою. Може тому відважились іти тільки ті, що почували себе сильними і фізично і під оглядом пластового знання та вироблення. Вимога була: скінчення 15 років життя та ступінь пластуна розвідчика.

Автобус не дуже вигідний для далекої подорожі. Про це мали змогу переконатися члени пластових гуртків: „Чорні Пантери“ та „Борські Ори“ 3-го Куреня ім. Гетьмана Івана Мазеви, на шляху Нью Йорк — Адрондак.

Автобусом ми їхали десять годин, майже без зупинок, що не одному прийшлося „літати“, що не одному це не вийшло на здоров’я.

Над вечір, прихавши на означене місце — Кіні Велей, висіли ми з автобуса. Вже перший подих свіжого, здорового та холодного повітря — сказав нам, що ми знаходимося в горах. Закидаємо на плечі напелечники і входимо в ліс...

Перший марш, що тривав, як нам здавалось дуже довго, протягнувся аж до одинадцятої години ночі. І то з напелечниками — під гору! Коли ми зустрічали колиби при стежках, були повні (була субота, тим більше, що прогулянковців не бракувало та було недалеко від місця, де дожджали автами).

Перейшли ми так п’ять миль, але знайшли щасливо колибу. Колиба була замкнена. Розтаборюємося на ганку колиби над берегом шумного потічка. Повечерявши, збираємося спати, влязимо в мішки і стиснуємось... Хвилини пливуть... Проспали так на ганку, хоч дух був над головами, позатим — все на дворі.

На другий день, на нашу першу ціль — гору Седлбек, дряпались на всіх „чотирьох“, руслом гірського маленького потічка з мокрим камінням. А до того наші напелечники, що до них ми не звикли, так нас за-

Піднімають прапор

(Зустріч молодого лісового-чортівської команди в Черчі з Трейтоном, 6 квітня 1955).

кидали на всі боки, що не можливо було йти скоріш.

Після двогодинної мандрівки стежкою, входимо на гору Седлбек. Довкруги озера, як велетенські свічі — високі шпилі гір, вкритих зеленню. Чим вище вгору підходимо, тим зеленє стає соковитіша, повніша, що бен, аж під синню перетворюється в темний гранат. Від біленької хмаринки, що пливе собі з вільним вітром понад верхівками, б’ється довга смуга тіні.

Бія колиби зробили відпочинок, а потім відкриття табору Збірка... Всі стоять на струнко. Командант „Цюха“ і бунчужий „Пулюс“ мають піднесені вгору пальці правої руки. З юнацьких грудей несуться звуки бадьорого пластового гимну.

Під звуки гимну підносяться на щодгу американський і український прапори. На стрімкій седлбецькій стежинці, що проходить біля нашого тимчасового табору, задержується незнайомий чоловік. На голос звуків гимну чоловік схилив свою голову.

(Закінчення буде)

Правильник Уладу Пластунів Юнаків. Частина I: Програмові й устроєві напрямків діяльності й виводіння пластового юнацтва. Записки Українського Пластуна ч. 24. Видання Головної Пластової Булави. Нью Йорк — Торонто, 1955, 4-ка, сторін 52 (цикла). Ціна 1.— дол (Передрук з „Літа Вистей“, ч. 2, 14).

Український Пластовий Однострій і Пластові Відзнаки. Записки Українського Пластуна ч. 25. Видання Головної Пластової Булави. Нью Йорк — Торонто, 1955, 4-ка, сторін 11+7 таблич. Ціна 0.60 дол (Передрук з Літа Вистей, ч. 3, 15).

Теодосій Самотука, 25-річчя Новацького Руху 1924-1949. Бібліографічне журіналу „Вогонь Оршані Радзі“ ч. 1. (Нью Йорк — Чикаго, дефій, 1955). 4-ка, сторін 53 з 34 ілюстраціями. Ціна 1.— дол.

Пластові Вісті. Неперіодичний вісник Головної Пластової Булави. Нью Йорк — Торонто, ч. 2, 14 з 15, лютого 1955 (Постанова про Правильник УПУ і його текст), 4-ка, сторін 52; ч. 3, 15 з 14, березня 1955 (Постанова про Український Пластовий Однострій і його Відзнаки з текстом), 4-ка, сторін 11+7 таблич. (Цикла).

Пластовий Вісник. Офіційний бюлетень Крайового Пластового Проводу в Канаді. Появляється неперіодично. Число 2, 26, Торонто 12 квітня 1955, сторін 12. (Цикла).

Пластовий Листок. Для внутрішнього вжитку українських пластунів і пластунок у З.І.А. Видає Крайова Пластова Старшина в З.І.А. Нью Йорк — Дітройт, ч. 2, 46 за квітень — травень 1955, стор. 16-28. Цикл.

Назустріч Волі. Видає Гурток „Звіряк“, Монреал, 1955, ч. 3, 4-ка, сторін 8. (Цикла).

В Адміністрації Виховних Журналів можна набувати такі пластові видання

Ціона-Навія, **Напрямки до річного плану праці у пластових з’єднаннях.** Сторін 14. Ціна 0.25 дол.

Правильник Уладу Пластунів Юнаків. Частина I: програмові й устроєві напрямки діяльності й виводіння пластового юнацтва. Сторін 52. Ціна 1.— дол.
В дорозі! Пластовий співаник. Сторін 192. Ціна 1.80 дол.
Вперед до пластунів. Ціна 0.25 доларів.

Висилає за надісланим грошей:
BOHDAN KRAWCIV
2011 Mt. Vernon St. Philadelphia 30, Pa.

Молоде Життя
OFFICIAL PUBLICATION OF THE U.S. PLASTUNES

„MOLODE ZYTTIA“, Journal for Ukrainian Youth

Видає „Молоде Життя“, зареєстрована корпорація.

Published by „Molode Zytтя“, Inc. New York, N. Y., USA.

Редягує Колегія.
Загальна Редакція в Адміністрації виховних журналів **Богдан Кравців**
2011 Mt. Vernon St.
PHILADELPHIA 30, Pa. USA

Ціна \$0.20. Річна передплата (10 місяців крім вакацій) — \$2.00.

Друкарня „Дніпро“, 77 Іст Ст. Марк Пл., Нью Йорк.